

EU-riktlinjer

Europeiska unionens viktigaste uppgift är att trygga freden, säkerheten, välståndet och rättsstaten i vår världsdel. För att stärka Europas relativt sett försvagade ställning måste unionen förmå agera beslutsamt, vara enad och åtnjuta medborgarnas förtroende. Genom gemenskapsmetoden garanteras att unionens agerande är stabilt och jämnt och att demokratin förverkligas inom EU:s beslutsfattande. Unionen ska iaktta subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna så att besluten fattas så nära medborgarna som möjligt. Europeiska kommissionen ska agera öppet och höra medborgarna.

Medlemskapet i EU är ett politiskt val som knyter Finland till den västerländska värdegemenskapen. Unionen bör reformeras och dess verksamhet förbättras, men regeringen anser inte att det nu är aktuellt att ändra grundfördragen. Finland respekterar de gemensamma reglerna och förväntar sig detsamma av övriga medlemsstater. Finland är en aktiv, pragmatisk och lösningsorienterad medlemsstat. Regeringen kombinerar genom konstruktiv kritik och samarbetsvilja nationella och gemensamma europeiska intressen inom Finlands EU-politik.

Tillväxten

Fokus inom Finlands EU-politik ligger på främjande av ekonomisk tillväxt och sysselsättning. I detta sammanhang är strukturella reformer för att förbättra konkurrenskraften samt forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet väsentliga faktorer. Den fria rörligheten för personer, varor, tjänster och kapital utgör unionens grundsten. Regeringen strävar efter en fördjupad integrering av den inre marknaden framför allt vad gäller tjänster, kapitalmarknader, energi samt digitala tjänster och varor. Finland utnyttjar de möjligheter som investeringsplanen för Europa medför. Främjande av frihandel ger den finländska exportindustrin bättre tillträde till marknaden. Ingåendet av ett avtal om partnerskap för handel och investeringar mellan EU och Förenta staterna är ett viktigt mål. I frihandelsavtalen ska man trygga rättsstatsprincipen och livsmedelsförsörjningen samt medlemsstaternas rätt till icke-diskriminerande reglering, bl.a. i syfte att förbättra miljöskyddet och konsumentskyddet.

Europeiska unionen bör koncentrera sig på de mest väsentliga frågorna, och det är inte nödvändigt att fördjupa integrationen inom alla politikområden. Regeringen bedömer all EU-reglering med tanke på dess konsekvenser för den ekonomiska tillväxten, konkurrenskraften och sysselsättningen, och förväntar sig motsvarande praxis också av EU:s institutioner. Finland eftersträvar mindre, men bättre och lättare reglering. Den flexibilitet som står till förfogande för små och medelstora företag ska utnyttjas fullt ut. Regeringen ökar inte den börda som hämmar konkurrenskraften vid det nationella genomförandet av EU-lagstiftning och stärker Finlands förmåga att bedöma de ekonomiska konsekvenserna och de rättsliga aspekterna av EU-lagstiftning.

Unionen bör skapa förutsättningar för att Europa ska bli en föregångare inom ren teknik (cleantech) samt bio- och kretsloppsekonomi. Regleringen ska främja återanvändning och hållbart utnyttjande av råvaror, och olika sektorer får inte utfärda inbördes motstridiga bestämmelser. Regeringen ska säkerställa att möjligheten till ett mångsidigt och hållbart utnyttjande av biomassaressurserna tryggas i EU-lagstiftningen. Användningen av avancerade förnybara drivmedel ska främjas.

Regeringen har förbundit sig att genomföra klimat- och energipaketet för 2030 på ett marknadsorienterat och kostnadseffektivt sätt samt till förhandlingar om ett internationellt klimatavtal. Industrins internationella konkurrenskraft och bekämpningen av koldioxidläckage är centrala utgångspunkter för klimatpolitiken. Målsättningen för utvecklandet av en energiunion bör vara att trygga tillgången på hållbar energi till rimligt pris för industrin och konsumenterna.

Fokus inom EU:s budgetram bör gradvis förflyttas så att stödet för ekonomisk tillväxt, sysselsättning och kompetens ökar. Det ska vara möjligt att bedriva jordbruk i alla medlemsstater inom unionen, och regeringen fäster särskild vikt vid att framtiden för den finländska livsmedelsproduktionen tryggas. Finlands perifera läge och glesa bebyggelse bör beaktas inom sammanhållningspolitiken. Unionen bör inte ges direkt beskattningsrätt. Vid de följande

förhandlingarna om budgetramen ska en strikt budgetdisciplin iakttas, på samma sätt som inom medlemsstaterna. Man bör se till att Finlands nettobidrag är skäligt och rättvist och att det beaktar Finlands ekonomiska situation.

Stabiliteten

Finland har som medlem av Ekonomiska och monetära unionen förbundit sig att främja stabiliteten inom euroområdet. Finlands målsättning är ett regelbaserat och fungerande euroområde där varje medlemsstat själv bär det primära ansvaret för sin egen ekonomiska politik. Likaså svarar varje medlemsstat för sina egna skulder. Regeringen strävar efter att återställa trovärdigheten för regeln om "no bail-out". EMU bör inte utvecklas genom en sådan fördjupad ekonomisk samordning som leder till att det kollektiva ansvaret utvidgas. Regeringen förespråkar en stark bankunion som grundar sig på placeransvar samt en vidareutveckling av denna. För att bestämmelserna ska följas bättre bör samordningen av den ekonomiska politiken förenklas och medlemsstaternas rätt att bestämma om den ekonomiska politiken säkerställas.

Regeringen förhåller sig negativ till att öka Finlands åtaganden vid hanteringen av eurokrisen. Ett eurolands finansieringsproblem bör i första hand skötas genom nationella åtgärder för att konsolidera ekonomin och stabilisera de offentliga finanserna. Om detta inte är tillräckligt, är placerarnas ansvar det sekundära instrumentet. Bilateral kreditör hör inte till regeringens metoder vid hanteringen av eurokrisen. Om man blir tvungen att använda Europeiska stabilitetsmekanismen igen, bör detta endast ske inom ramen för mekanismens nuvarande kapacitet och kapitalstruktur. Regeringen fattar beslut om åtgärder för stabilisering av euroområdet utifrån Finlands nationella intresse.

Säkerheten

Europeiska unionen bör effektivt främja sina intressen och försvara demokratin, internationell rätt och de mänskliga rättigheterna i sitt grannskap och i världen. Unionen bör bära sitt globala ansvar. Med tanke på unionens internationella inflytande är det avgörande att EU är enigt inom utrikespolitiken.

EU är en viktig säkerhetsgemenskap för Finland. Finland förespråkar en starkt gemensam säkerhets- och försvarspolitik och en översyn av unionens säkerhetsstrategi. Det bör finnas gemensamma instrument för att bekämpa terrorism, internationell brottslighet och hybridhot. Finland strävar efter att kapacitetssamarbetet liksom även den europeiska försvarsindustrin och försvarsmarknaden ska stärkas. Regeringen arbetar för inrättandet av täckande och bindande försörjningsberedskapsåtgärder på EU-nivå.

Inom EU:s utvidgningspolitik bör kriterierna iakttas strikt. Utvecklandet av grannskapspolitiken och framför allt det östliga partnerskapet är viktigt med tanke på stabiliteten i Europa. Unionen bör agera beslutsamt för att kontrollera de illegala migrationsströmmarna i Medelhavsområdet. Interna omplaceringar av asylsökande inom EU ska grunda sig på frivillighet från medlemsstaternas sida. Utvecklandet av det arktiska samarbetet bör bli ett av fokusområdena inom EU:s yttre förbindelser. För att främja nordliga projekt behövs insatser av EU. Det intensiva samarbetet inom EU och mellan Östersjöländerna för att rädda Östersjön och stärka den ekonomiska utvecklingen i regionen bör fortsätta.